

Wie vaart zit niet aan de grond.

Voor het eerst 2 maanden weg met de boot. Een vakantie met een viertal evenementen. Menen, Diksmuide, Hautmont, Reims, Parijs, Nieuwpoort en Deinze zijn zowat de herkenningspunten.

Dit is geen technisch reisverslag met havens, vaaruren, sluisen en andere nautische informatie. Je moet het stellen met deze impressie.

We zijn 241 sluisen gepasseerd en hebben iets meer dan 1314 km gevaren tijdens onze tocht. We tankten voor ongeveer 600 liter diesel. Alles samen omgerekend ongeveer 25 €/dag/persoon. Een reisvoorbereiding met vaarwegen, stopplaatsen en sluisen is beschikbaar op aanvraag voor wie een super mooie route naar Parijs wil bevaren.

Onze vakantie start met het Hemelvaartweekend en de stralende gezichten tijdens het "Varen met een hart" in Menen.

Vervolgens zijn de klapprozen langs de oevers onze gids tot in Diksmuide waar de vpf-toervaart doorgaat. Bij de boeiende ontvangst aldaar werd even ingetogen stil gestaan bij de ernst van de gruwel tijdens de 'grote oorlog' van 1914-1918.

De klapprozen wiegen verder en wij richten onze steven naar de gestremde Boven-Samber. Een prachtige moderne accommodatie ligt op de pleziervaarders te wachten in Hautmont. Er zijn ook nog plannen voor een plaats waar (winter) berging mogelijk zal zijn. Het aquaduct even verder is nog te herstellen en dan ligt dit vaarwater terug te lonken. Noodgedwongen keren we nu dus terug met als doel "De Moulin Rouge". We varen daarom eerst richting Charleroi, Namen, Dinant en Givet.

Namen heeft ons hart gestolen, een gezellige mooie hoofdstad van historische waarde, volgende keer moeten we er zeker een extra dag voor uit trekken. Dinant daarentegen vinden we passé als stad.

Frankrijk, een prachtig vaargebied. Hier hoor je de stilte. De vogels zorgen er voor het leven. We glijden het ene na het andere automatische sluisje in en uit, 27 keer en we zijn 16 km verder. "A l'aise" zegt men hier. Rustig, gemoedelijk, neem je tijd en kom in een ander ritme, simpelweg onthaasten. We denken te weten waarom Frankrijk zo geliefd is als (vaar)vakantie land. Je kan er gezellig uit eten onder de 20 € persoon, de talrijke aanmeerplaatsen zijn te vergoeden tegen kostprijs van water of elektriciteit. De toeristische dienst van de locatie staat in voor het ontvangen van enkele eurokes. Nog minder vaart dan 's nachts in Vlaanderen, geen beroepsvaart, geen pleziervaart. Enkel in de omgeving van Parijs is er wat "commerce vaart".

Onze vaarweg gaat door glooiende landschappen, hier en daar staan rode klaprozen aan de rand van het veld ons toe te wuiven en herinneren er ons aan dat we nu inmiddels een maand onderweg zijn. De kruidentuin langsheen de waterweg is een schakering van allerlei kleuren.

Oude sluiswachterhuisjes staan leeg. VNF heeft bijna alle sluisen geautomatiseerd, vernieuwd en van een passend nieuw lokaaltje voorzien. We varen door steeds wisselende landschappen en op verschillende vaarwegen. Je kijkt en ziet, je geniet van de brede en diepe wateren, elke rivier zijn kronkels, zijn stroming, zijn omgeving. De Samber, de Maas met de rotsen, Canal de l'Est, Canal des Ardennes met de sluisentrap,

Canal de L'Aisne à la Marne, de Marne met zijn (champagne)wijngaarden, de Seine met haar woonboten, de Oise, Saint Quentin en de tunnel in Riqueval (Macquincourt) en de Schelde. Dit is waarvan we volop genieten, de dagen van de week kennen we niet meer. Ze zijn super vriendelijk, die Fransen. Tijd hebben ze in overvloed. Chauffeurs stoppen hier als je aanstalten maakt om over te steken. Poetsen is echter niet aan hen besteed en trottoirpralines van de viervoeters wachten op een flinke plensbui.

Wie vaart zit niet aan de grond. Is het de crisis die maakt dat je goedkoop kan eten en aanmeren in Frankrijk? Verloren gegane glorie, in onbruik geraakte gebouwen en voorzieningen en veel wrakken en spectaculair veel woonboten, dit is wat we onthouden van een land dat blijkbaar te lijden heeft onder de crisis. Maar de natuur is er buitengewoon prachtig en ongeschonden, de Fransen lopen er welgezind bij en wij, wij genieten er volop van.

Genieten doe je met vrienden, wij waren met 3 boten onderweg. Dit is ons heel goed bevallen. We hadden veelal samen een aperitiefuurtje waarbij iemand spontaan voor hapjes zorgde. Kokkerellen deden we ook dikwijls samen of we gingen gewoon uit eten. Er was ook wel altijd iemand die een handje toestak in de sluis of tijdens het aanmeren en dat was soms mooi meegenomen. Voor herhaling vatbaar dus.

Luc en Bea Pattyn - De Meyer m/s Chaveli uit Deinze Yacht Club vzw.

Zomer 2014

